Căsătoria, poligamia și scopul căsătoriei

conform Sfântului Vasile

Bătrânul Cleopa Ilie

Dialog spiritual cu Starețul român Cleopa Elie

117. Este validă o căsătorie între doi tineri, fără permisiunea părinților?

Căsătoria tinerilor fără consimțământul părinților nu este validă, deoarece este desfrânare și nu constituie o uniune după Dumnezeu.

Iată ce spune Vasile cel Mare în canonul său 38:

„O tânără care locuiește cu un bărbat fără permisiunea părinților ei comite desfrânare. După ce îi informează, părinții nu se vor grăbi să divorțeze decât după o perioadă de trei ani."

În canonul 40, Sfântul însuși spune din nou:

„O tânără care, fără permisiunea tutorelui sau a tatălui ei, locuiește cu un bărbat comite desfrânare. În timp ce căsătoria care va fi efectuată ulterior prin acord reciproc este validă. Prin urmare, primul caz este desfrânare, în timp ce al doilea cu căsătorie nu este."

Vasile cel Mare spune același lucru în canonul 42:

„O căsătorie care are loc fără permisiunea părinților sau a tutorilor este desfrânare. Dacă tatăl sau tutorele este în viață, proaspătul cuplu căsătorit este vinovat de desfrânare până când aprobă căsătoria, deoarece numai cu aprobarea lor este aprobată căsătoria."

118. Câte căsătorii permite Biserica?

Biserica Ortodoxă permite maximum trei căsătorii, dar în anumite condiții. Vasile cel Mare în canonul său 87 spune despre a doua căsătorie:

„A doua căsătorie este permisă în Biserică numai celor care au rămas văduvi din tinerețe, din cauza morții celuilalt soț și nu au avut copii."

În timp ce apostolul Pavel le sfătuiește pe văduve să rămână caste, cel ce nu poate face acest lucru ar trebui să se căsătorească mai degrabă decât să fie ispitit (1 Corinteni 7:39).

Sfântul Nichifor în canonul al doilea al lui Vasile cel Mare spune că:

„Bigamul nu este binecuvântat cu coroane, ci este mustrat cu doi ani de abținere de la Sfânta Împărtășanie, iar trigamul cu trei ani."

Dacă cei care s-au căsătorit a doua oară sunt bătrâni, îl mânie pe Dumnezeu și li se poruncește să se pocăiască timp de trei ani, cu 24 de pocăințe pe zi. Cel care s-a căsătorit a doua oară nu poate fi hirotonit. (Canonul apostolic 17).

A doua ceremonie de încoronare trebuie să fie simplă, fără fast, iar preotului i se permite să participe la ospăț (a 7-a Neocezareea).

Dacă un preot rămâne văduv, nu are voie să se căsătorească a doua oară. Dacă totuși îndrăznește să se căsătorească, își pierde preoția și nu mai are voie să îndeplinească niciun ritual preoțesc. (a 6-a din Sfântul Vasile).

Biserica permite o a treia căsătorie doar în caz de mare nevoie, în special pentru cei care nu au avut copii până la vârsta de 40 de ani.

Vasile cel Mare spune că

„Cei care participă la trei să fie obligați să se abțină de la Sfânta Împărtășanie timp de cinci ani, dar fără a fi complet împiedicați de Biserică..." (Canonul 4).

Prima căsătorie este legală, a doua este iertată, în timp ce a treia este o încălcare a legii.

A patra căsătorie este complet interzisă de Biserică. Vinovatul este excomunicat și lipsit de toate riturile bisericești până când se desparte de cealaltă persoană și se pocăiește timp de opt ani.

„Dacă o femeie sau un bărbat moare și celălalt soț insistă să se căsătorească din nou, nu păcătuiește... Dar dacă rămâne văduv (văduvă) până la moarte, se va bucura de mai multă slavă de la Dumnezeu” (Canonul Sfântului Gherman). Iar Sfântul Iustin Filosoful, în cartea sa „Apologia”, spune despre a doua căsătorie: „După Învățătorul nostru, cei care s-au căsătorit a doua oară după legile omenești păcătuiesc, la fel ca cei care au murit cu inima soției lor.

Căci nu numai cel ce curvește prin fapte este un desfrânat, ci și cel ce voiește să curvească, pentru că nu numai faptele, ci și gândurile sunt văzute de Dumnezeu...

Pe când pe cei care se căsătoresc de mai multe ori, Sfinții Părinți îi numesc poligami. Așadar, după a doua căsătorie nu mai există căsătorie, ci poligamie. De aceea, Domnul i-a spus femeii samaritene, care păcătuise cu cinci bărbați, că:

„Și acum, cel pe care îl ai nu este bărbatul tău.” (Ioan 4:18)

Cei care au trecut printr-o a doua căsătorie nu mai sunt vrednici să fie numiți bărbați și femei, spune Vasile cel Mare în canonul al 4-lea. De asemenea, despre a treia căsătorie spune: „Sfinții Părinți au îngăduit în tăcere a treia căsătorie (poligamia) și au considerat-o o dorință bestială și străină de statura bărbatului creștin. Nouă ni se pare că acest păcat este mai mare decât curvia...” (canonul 80).

119. Care este scopul evanghelic al căsătoriei creștine?

Primul scop al căsătoriei creștine, conform învățăturii Bisericii Ortodoxe, este:

Procrearea copiilor pentru înmulțirea rasei umane,

ajutorul reciproc al soților pentru a-și ușura viața,

imobilizarea fizică,

evitarea corupției și a imoralității în lume.

Și toate acestea spre slava lui Dumnezeu.